

Sokolská župa

OLOMOUCKÁ – SMRČKOVA

ŽUPNÍ
ZPRAVODAJ

Prosinec 2019

Ročník: XXV

Číslo: 4/2019

Státní vyznamenání pro starostku ČOS sestru Hanu Moučkovou

(Vilém Klega, Sokol Olomouc)

Konec letošního roku, v němž jsme si připomněli již třicáté výročí pádu totalitní vlády komunistické strany a návrat demokratických pořádků, přinesl České obci sokolské dvě velká uznání tomuto spolku za práci v oblasti tělovýchovy i kulturně společenské činnosti ve vlasteneckém, národním duchu.

Jedním uznáním bylo rozhodnutí vlády, že 8. říjen bude každoročně připomínán jako Památný den sokolstva (zmínku o tom najdete na jiném místě tohoto čísla), druhým významným uznáním našeho spolku je ocenění starostky ČOS sestry Hany Moučkové (nar. 1961) prezidentem republiky Milošem Zemanem. Z jeho rukou obdržela v den nejvýznamnějšího našeho státního svátku 28. října ve Vladislavském sále Pražského hradu státní vyznamenání, a to Medaili Za zásluhy prvního stupně. Její vyznamenání je zároveň uznáním činnosti celého sokolstva.

Sestra Hana Moučková byla do nejvyššího činovníckého místa zvolena Výborem ČOS 21. května 2011. Opakovaně pak na všechna další volební období, tedy i na současné, už její čtvrté, dne 22. června 2019. V čele ČOS tak za celou dobu našeho spolku poprvé stanula žena. Ukázalo se, že to byla dobrá volba. Pro nejvyšší činovnícké místo v Sokole je vysoce erudovanou osobou, je mimořádně odpovědná, energická, pracovitá se smyslem pro moderní obsah činnosti Sokola při zachování určujících sokolských tradic. Navíc je atraktivní, reprezentativní ženou.

První její volba se konala v mimořádném termínu, v mimořádné situaci. Sokol se tehdy ocitl v kritickém hospodářském stavu způsobeném pádem Sazky, jejímž akcionářem byla i ČOS s relativně stálým podílem z výnosu sázkové činnosti, který činil okolo 130 milionů korun ročně.

Sestra Hana Moučková je absolventkou Vysoké školy ekonomické v Praze, získala titul inženýrka. Je členkou Tělocvičné jednoty Sokol Lety patřící do Sokolské župy Jungmannovy. (Obec Lety leží cca 30 km jihozápadně od centra Prahy). Nikdy nebyla členkou žádné politické strany. Od roku 1993 pracovala v sokolském ústředí v oblasti nemovitého majetku a investic. V roce 1999 se stala vedoucí oddělení nemovitého majetku a investic České obce sokolské. Od roku 2004 je nepřetržitě členkou jejího předsednictva.

Svou činovníckou prací v nejvyšší pozici dokázala udržet ekonomickou situaci Sokola a zabezpečit jeho aktivity včetně dvou posledních všesokolských sletů. Jsme hrdí na svou nejvyšší představitelku Sokola. Její manažerské schopnosti jsou zárukou úspěšného plnění našeho poslání i v budoucnosti.

Sestro starostko České obce sokolské, blahopřejeme ke státnímu vyznamenání, budeme ti ze všech sil v tvé další práci pomáhat.

Osmý říjen - památný den ČR

(Luboš Toušek, redaktor Župního zpravodaje)

Vracím se ještě jednou k tomuto datu, i když je již za námi. Ostatně na jiném místě tohoto čísla se můžete dočíst, jak se děti v Sokole Olomouc-Bělidla tento den pravidelně připravují, jak již dlouho před tím vyrábějí malé dřevěné lodičky, na něž pak toho 8. října připevní svíčičku a společně je při pietním aktu pustí ve stmívajícím se podvečeru po proudu "své" Bystričky, aby tak uctili památku všem hrdinům, kteří za naši svobodu položili životy, jak letos se k nim připojili i zástupci Sokola Olomouc-Chválkovice a zástupci Sokola Olomouc-Hodolany, jak...

A teď jsme vlastně u jádra věci, proč toto všechno píší: letos to totiž bylo trochu jiné, než minulé roky. Takže, podívejme se do historie.

My, dospělí členové Sokola, víme, že naše organizace za více než 150 let svého trvání prošla mnohými zvraty a dějinnými proměnami. Strídala se období velkých úspěchů a mohutného rozkvětu s obdobími stagnace, úpadku či přímo zmaru. Víme, že těmi nejhoršími obdobími byly doby, kdy byl Sokol státní mocí zakázán - zrušen. A nebylo to jednou. Dobrou zprávou je, že všechna tato období dříve či později pominula, a že se náš milý Sokol vždy poté - řeknu-li to poeticky - svobodně rozletěl vzhůru. Však také na našich táborech děti nejraději zpívají Hoj vzhůru pestrý sokole...

Jedním z posledních zákazů Sokola bylo období nacistická okupace naší vlasti za druhé světové války. Stalo se tak 8. října 1941, kdy byla výnosem říšského protektora Reinharda Heidrycha ČOS rozpuštěna, veškerý sokolský majetek byl zabaven a nastalo kruté pronásledování sokolských činovníků, jejich zatýkání, mučení a popravování. Válka v roce 1945 skončila, Sokol byl obnoven - tedy na poměrně krátkou dobu, již v padesátých letech minulého století byl opět zakázán, tentokrát komunistickou mocí. A režim vymýšlel nejrůznější způsoby na jeho nahrazení (neboť se vědělo, že náš národ si sokolské myšlenky jen tak vzít nedá). Nakonec došlo, po sametové revoluci v závěru roku 1989, k jeho opětovnému vzkříšení. A to již jsme v naší době, kdy svobodně každý občan naší vlasti může být členem některé ze sokolských tělocvičných jednot.

Úctu a vzpomínky na naše předchůdce, z nichž někteří za sokolské ideály položili i své životy v sobě udržujeme neustále. Jako výraz největší pocty vyhlásila ČOS v roce 2014 **osmý říjen za památný den sokolstva**. A protože naše organizace Sokol je od svého historického vzniku v roce 1862 pevně spojena s vlasteneckým cítěním, a v následující době výrazně přispěla ke vzniku našeho novodobého státu, ihned s vyhlášením památného dne sokolstva začalo vedení

ČOS usilovat o zařazení tohoto dne i na seznam významných dnů České republiky.

To se podařilo v závěru loňského roku, takže letos jsme vzpomínali již nejenom my, sokolové, na smutné události 8. října 1941, ale přizvali jsme k těmto vzpomínkovým aktům i širší veřejnost. A tak toho dne vedle sokolských praporů na mnoha místech letos zavlály i státní vlajky, například na magistrátech velkých měst, na dopravních prostředcích... Na pražském hradě byl také Sokolu předán nový prapor prezidenta republiky. To vše proto, že **8. říjen je od roku 2019 významným dnem České republiky.**

(Drobná poznámka na závěr: pokud někoho napadne podívat se teď do kalendáře na seznam významných dnů ČR, pochopitelně tam ten 8. říjen nenajde; protože v době tisku našich současných kalendářů se ještě o tom nevědělo. Už teď se ale těším, že až si koupím kalendář 2020, tak tam náš sokolský svátek určitě bude.)

Ohlédnutí za čtvrt stoletím Župního zpravodaje

(Vzpomíná redaktor Župního zpravodaje Luboš Toušek)

Nejprve určité upřesnění. Pohled na obálku tohoto čísla Zpravodaje jasně říká, že letos, v roce 2019, končíme dvacátý pátý ročník vydávání této interní župní tiskoviny. Jenomže, milí čtenáři, není to vlastně tak úplně pravda...

První číslo našeho zpravodaje sice skutečně vyšlo v dubnu 1995 (jak bylo i označeno - viz příložený snímek titulní strany), ale hned v prvním sdělení toho čísla píše tehdejší starosta župy br. Luboš Toušek (tedy já), že - citace: *Sestry a bratři, po nějaké přestávce se vám opět dostává do rukou Župní zpravodaj. Na rozdíl od toho předchozího, který byl vydáván v období sletových příprav, počítáme nyní s poněkud širším zaměřením. Chceme, aby se z našeho zpravodaje stal jakýsi "rodinný informátor" všech jednot, sdružených v naší župě. Atakdále, atakdále... Tak jak to tedy bylo doopravdy?*

Ten skutečný vznik našeho Župního zpravodaje se váže již k roku 1993. Stalo se na volební schůzi výboru župy.

I když se tehdy zprvu zdálo, že jediným kandidátem na starostu bude dosavadní župní starosta br. Lubomír Neoral, takřka na poslední chvíli se objevil ještě jeden kandidát - br. Luboš Toušek. No, bylo to dosti hektické. Já sám jsem o to vůbec nestál, ale existovala dosti silná opozice vůči br. Neoralovi, která si nakonec můj souhlas s kandidaturou na funkci starosty župy vynutila.

Takže najednou byli na funkci starosty župy dva kandidáti a, řeknu to bez průtahů, zvolen jsem byl já. Ke cti druhého kandidáta, br. Neorala, musím vzpomenout, že po mém zvolení ihned vstal ze svého místa za předsednickým stolem, prodral se ke mně do pléna zástupců jednot a pogrataloval mi ke zvolení. Bylo to od něj velice sympatické gesto, které jsem ocenil. Na rozdíl od toho, co

následovalo bezprostředně poté. Totiž kromě té gratulace mne současně vyzval, ať zasednu na jeho předsednické místo a schůzi výboru župy nadále řídím já.

Pochopitelně jsem byl konsternován. Nejenom že jsem neměl ani ponětí, jak se takový vrcholový župní orgán řídí, ale ani jsem neměl nejmenší představu o tom, co všechno by se mělo ještě projednávat, zda a kde je připraven návrh na usnesení a jak se vlastně usnesení schvaluje.

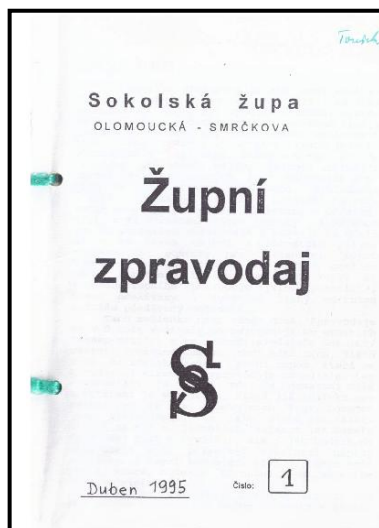
Do těch všech zmatků, které jsem po usednutí na předsednické místo prožíval (a určitě to bylo na mně docela patrné), se vyrojil první dotaz z pléna: *bratře starosto, jak jistě víš, za necelý měsíc proběhne valná hromada ČOS, které se, jako starosta naší župy, zúčastníš. Zajímalo by mne, zda na tuto valnou hromadu ČOS přijedeš v sokolském kroji, a také, jakými novými počiny na ní naši župu budeš prezentovat.*

To už ale byl to konkrétní dotaz, na který se dalo konkrétně reagovat. Takže jsem přítomným vysvětlil, že tedy na valnou hromadu do Prahy v kroji nepojedu, protože kroj zatím nemám, a že nehodlám nic, co doposud na župě dobře fungovalo, měnit. (Moje jednota Sokol Bělidla vstoupila do svazku ČOS až v roce 1992, zatímco župa byla obnovena, hlavně zásluhou br. Neorala, už v roce 1990, takže za sebou měla už dva roky činnosti.) A protože se mi to zdálo přece jen tak trochu málo, dodal jsem, že bych chtěl **zahájit vydávání jakéhosi interního župního periodika, které by se mohlo jmenovat Župní zpravodaj.** To s tím Župním zpravodajem mne napadlo až v průběhu mé řeči, a vlastně jsem si v tu chvíli ani nedovedl představit, co to bude obnášet...

No a vidíte. Myšlenka se ujala, já jsem si objednal v sokolské prodejně Tyrtšova domu novodobý sokolský kroj (ten se upravoval podle krejčovských měř a jeho dodání trvalo asi tak 2 měsíce) a s vydatnou pomocí tehdejší členky předsednictva výboru župy ses. Ivany Jeništové (v té době pracovala jako novinářka) jsme postupně přivedli k životu to opravu první - tedy řekněme raději nulté - číslo našeho Župního zpravodaje. To tehdy vypadalo ve srovnání s naším současným zpravodajem dost "uboze". Jednak jsme to moc neuměli (tedy já vůbec ne), a také nebyly v té době takové "technické možnosti", jako máme dnes. O počítačích, natož pak o programu word se nám ani nesnilo a přenést fotografii do textu bylo pro nás nemožné. Je to už dávno a paměť lidská je nespolehlivá (natož pak ta moje!), ale vzpomínám si, že to první číslo se hlavně týkalo nácvičku na XII. všesokolský slet a společné dopravy cvičenců do Prahy (tehdy se ještě na slety jezdilo sletovými vlaky a já jsem byl za naši župu vedoucím přepravy). A také vím, že o vlastní technické provedení prvního čísla zpravodaje se hlavně zasloužil syn ses. Jeništové - tehdy ještě student gymnázia - který už jaksi uměl s počítačem zacházet. Na stroji psaný rukopis přepsal do počítače,

Začátek vydávání našeho Župního zpravodaje tedy určitě musíme datovat do roku 1993, ale přimlouvám se za to, abychom nadále označovali letošek - rok 2019 - za rok 25. ročníku naší milé interní tiskoviny...

Toto číslo se
bohužel nepodařilo
dohledat

takto vypadalo
nulté číslo zpravodaje
(v roce 1993)

takto vypadalo
první číslo zpravodaje
(v roce 1995)

a toto je jeho
současná podoba
(v roce 2019)

POBYT V PŘÍRODĚ

I letos byla naše župa zastoupena při sokolské plavbě na Vltavě (Lenka Otáhalová, cvičitelka T. J. Sokol Olomouc Nové-Sady)

Jako každým rokem se i letos, 21. září 2019, konala sokolská plavba po Vltavě, které se vždy účastní čtyři děti z každé župy s doprovodem. Letos se za odměnu zúčastnila děvčata z T.J. Sokol Olomouc – Nové Sady.

V pátek 20. 9. se v odpoledních hodinách vydala výprava ve složení Janča Zsigraiová, Mája Slimaříková, Petřka Kadlčíková, Áďa Hroščaníková a cvičitelka Lenka Otáhalová směr Praha. Tam jsme dorazily již za tmy, ubytovaly se v hostelu Tyršova domu a šly spát, abychom měly plno sil na akcemi nabitou sobotu. Ráno po snídani jsme se všichni sešli na nádvoří Tyršova domu k slavnostnímu nástupu a položení kytice k památníku Miroslava Tyrše. Dětem bylo vysvětleno, že tato akce se každoročně koná k výročí narození zakladatele Sokola, Miroslava Tyrše. Poté byly děti rozděleny do pěti skupin. V areálu Tyršova domu bylo několik stanovišť, kde se vždy po hodině vystřídaly všechny skupiny. Na jednotlivých stanovištích si děti

vyzkoušely různé dovednosti, jako šifrovanou, stolní lidský fotbal, horolezeckou stěnu, překážkovou dráhu, trampolíny, a také absolvovaly army test, kde po úspěšném splnění všech disciplín získaly černý náramek.

V odpoledních hodinách jsme se přemístili na nábřeží Vltavy, kde na nás čekal jeden z prvních parníků, který kdy na Vltavě plul. Samotná plavba byla nezapomenutelným zážitkem a během ní jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí o Praze. Pohled na Prahu z hladiny Vltavy byl nádherný, k čemuž přispělo i pěkné letní počasí. Během dvou hodin jsme viděli spoustu krásných míst, která Praha má.

Večer jsme se sešli v tělocvičně, kde děti dostaly odměny za splnění všech úkolů na stanovištích. Později večer jsme si ještě zaplavali v bazénu a po celodenní zábavě padli do postele vysílením.

Na tento víkend, kde jsme vyzkoušeli mnoho nového a zajímavého, a také jsme našly nové kamarády určitě nezapomeneme. Únava byla velká, ale zážitky jsou mnohem větší.

Z JEDNOT

"Lodičky", aneb uctění Dne sokolstva na Bělidlech

(Luboš Toušek, T.J. Sokol Olomouc-Bělidla)

Ke vzpomínkovým akcím na Den sokolstva 8. října se naše jednota připojila od samého začátku vzniku této akce. A protože máme to štěstí, že "máme" na našem předměstí Bystřičku, inspiroval jsme se hned na začátku nápadem ses. Jariny Žitné, bývalé náčelnice ČOS a členky T.J. Sokol Liberec, totiž vypouštěním lodiček se symbolickými světýlky za každého hrdinu, který v minulosti položil život za náš svobodný život. Však se také mezi našimi dětmi (převážně cvičenci oddílu PD) ihned zabydlel název "Lodičky". A cítím, že se děti na tuto akci poctivě připravují (výroba lodiček, mnohdy až obdivuhodných tvarů), a dalo by se říci celoročně těší.

Letošní "Lodičky" proběhly ještě ve slavnostnější atmosféře, než minulých letech. Bylo to zajisté tím, že letos poprvé tento vzpomínkový akt probíhal nejenom jako Památný den sokolstva, ale že byl zařazen i mezi Významné dny České republiky... To se

projevilo i na účasti. Přišli totiž nejenom naše bělidelské děti a cvičitelé, ale přibyli i účastníci ze Sokola Olomouc-Chválkovice a ze Sokola Olomouc-Hodolany. Ti naposled jmenovaní - zejména dva sokolové s historických krojích - přinesli i žakovský prapor jednoty, a s nimi přišel i trubač, který v pravou chvíli, po projevu jednatelky a vzdělavatelky Sokola Bělidla sestry Jančářové, krásně zatroubil večerku. Tím byla nastolena opravdu důstojná atmosféra, kterou jsme si nejenom všichni zúčastnění prožívali, ale kterou jistě zachytil i přítomný zástupce olomouckého tisku.

Zatímco se pomalu stmívalo, začaly se vypouštět lodičky. Děti si je postupně odebíraly z "výstavky", kam při zahájení své lodičky uložily, a s pomocí rodičů a cvičitelů zapalovaly na nich svíčky a ze břehu je podávaly br. Jirkovi Burdovi, náčelníkovi naší jednoty. Ten se stal pro tuto chvíli nejdůležitější osobností celé akce. To proto, že vyzbrojen gumáky, odnášel lodičky do největšího proudu uprostřed řeky.

Pak se nám všem účastníkům, kteří jsme se postupně shromáždili na lávce přes Bystřičku, s přibývajícím tmou naskytl neopakovatelný pohled na množství světýlek putujících, tu rychleji, tu pomaleji, po ztemnělé hladině...

Zbývá snad jen dodat, že letošní účast se blížila k padesátce a skoro tolik bylo i lodiček na hladině "naší bělidelské Bystřičky".

Dvě drobné informace z jednoty Sokol Velká Bystřice

(Jarka Pechová, cvičitelka T.J. Sokol Velká Bystřice)

Nocování v sokolovně:

Již po šesté proběhlo u dětí velmi oblíbené nocování v sokolovně, které je určeno pro členy Sokola. Konalo se z pátku 1.11. na sobotu 2.11.2019 a zúčastnilo se ho 27 dětí ve věku 4-12 let. Na programu byly hry, malování, vánoční tvoření,

večeře, chystání na spaní, promítání pohádky a ráno balení věcí a snídaně. Rodiče si děti vyzvedli v 9 hodin. Vše se povedlo, nikomu se nic nestalo a děti byly spokojené, což je nejdůležitější ....

Děkujeme všem za účast.

Závody zdatnosti:

Letošních závodů zdatnosti, které se konaly v sobotu 14.9.2019, se zúčastnilo 47 dětí ve 4 kategoriích. Předškolní děti, mladší školní děti, mladší žáci a mladší žákyně. Nejvíce bylo předškolních dětí, celkem 21, které běžely většinou samy, některé ve dvojici. Závod startoval na hřišti Na Letné a pokračoval přes hřiště, louku a les kolem přehrady a zpět na hřiště. Během závodu plnily děti úkoly na stanovištích. Čekalo je plazení, házení míčků do zavěšené obruče, stavění pyramidy z kelímků, poznávání zvířat, slepá mapa, provlékání ruliček a další zajímavé úkoly. Děti závodily s velkou vervou, počasí nám přálo a všechny děti čekala drobná odměna. Pro děti na stupních vítězů byly připravené hezké ceny, včetně medaile a diplomu.

Budeme se těšit zase příští rok na všechny šikovné děti!

Nemilanské slavnosti roztančil Sokol

(Radka Páclová, jednatelka T.J. Sokol Olomouc-Nemilany)

Nemilanské slavnosti, v pořadí druhé, pořádala Komise městské části č.10 Olomouc-Nemilany, Tělocvičná jednota Sokol Olomouc-Nemilany a Asociace TOM Tuří 4105 Olomouc. Přinesly všem návštěvníkům příjemně strávené odpoledne s bohatým sportovním a kulturním programem. Děti i dospělí si mohli vyzkoušet jízdu na šlapacích kárách, děti si zadováděly na velké trampolíně či na nafukovacím hradě. Skeleton airsoft team si pro velké i malé zájemce připravil prohlídku airsoftových zbraní a kdo měl zájem, mohl si zastřílet. Součástí slavností byla i výstava fotografií „Nemilanský Sokol včera a dnes“, a také už VIII. ročník Nemilanského orientáku, tradičního závodu pro všechny.

Po úvodní registraci každý závodník dostal kartičku a mohl vyrazit na trať. Čekalo je celkem 8 stanovišť s nejrůznějšími úkoly, od poznávání turistických značek, přes hody na cíl až po přechod přes „bažinu“ za pomoci napnutých lan. Velmi příjemným překvapením byly společné týmy rodičů s těmi nejmenšími dětmi, dokonce i s kočárkem. Startem i cílem nakonec proběhlo 44 závodníků s doprovodem. A my jsme rádi, že ani letos nikdo nezabloudil. Za odvalu a snahu dostali soutěžící balíček s dobrotami.

Celým sokolským areálem, který se pozvolna zaplňoval, zněla příjemná hudba, kterou vybíral jeden z nejmladších dýdžejů - DJ Fifa, a přispěl tak k pohodové atmosféře slavností. Sluníčko, které nám dělalo celé odpoledne radost svými hřejivými paprsky, se pomalu schovávalo a připomnělo, že už je pravý čas na slibovaná vystoupení. Ještě než na ně přišla řada, byly vyhlášeni tři vítězové soutěže amatérských fotografií na téma „Nemilany, jak je vidím já“.

Poté se už na pódiu objevila usměvavá děvčata v krojích - pěvecký soubor Bobule. A dala se do zpěvu pásma slovenských lidových písní... nádhera. Druhou část jejich vystoupení tvořily písně z Moravy, které zpívaly s takovým elánem, že se přidalo i publikum a na závěr je odměnilo potleskem. Než se připravili další vystupující, došlo na vyhlášení vítězů „Nemilanského orientáku“, a tak se všichni úspěšní závodníci stali hvězdami.

Pravidelnými hosty nemilanských akcí bývají orientální tanečnice Miniamaya a Amaya. Mladší ze jmenovaných zatančily skladbu Kupepe a jejich starší kolegyně předvedly tanec se závoji, který i navzdory mírnému větru zvládly na jedničku. Potlesk byl odměnou nejen pro děvčata, ale i pro jejich rodiče a vedoucí.

Soubor Kalupinky z Klubu seniorů z Fischerovy ulice zatančil s deštníky skladbu Je po dešti, a když ještě jeho členky vyzvaly ostatní k tanci při písničce Mám boky jako skříň, obdiv k těmto babičkám neznal mezí.

Pak už trávník patřil Sokolům. Z celé republiky přijeli sestry a bratři

sokolové se skladbou Pojd'me nabarvit svět, aby na téměř patnáct minut učarovali všechny diváky svým nadšením a radostí ze cvičení a akrobacie, nápaditostí choreografie i rekvizit a barevnými stuhami. Úžasné, skvělé, báječné... takové ovace jsme tu ještě nezažili.

O závěr se postaral opět Sokol, a to ženy a muži s mezinárodní skladbou XVI. Vsesokolského sletu s názvem Spolu. A byl to závěr strhující a dojemný, zakončený společným tancem všech účastníků při písni Hej, sokole.

K dobré náladě všech pak hrála do pozdních hodin kapela Syrx. Děkujeme všem pořadatelům a účinkujícím a těšíme se na příští setkání.

Tělocvičná jednota Sokol Křelov oslavila 110 let svého trvání

(Jiří Vejmelka – vzdělavatel jednoty)

Ačkoliv obec Křelov Břuchotín leží jen pár kilometrů od Olomouce a v současné době má necelých 1600 obyvatel, činností se místní Tělocvičná jednota Sokol Křelov vyrovná i větším městům. To se plně potvrdilo i v sobotu 19. října 2019, kdy v obci proběhly oslavy 110 let trvání místní sokolské jednoty.

Přípravy začaly několik měsíců dopředu a jedinou velkou neznámou zůstávalo počasí. Ještě ráno, po noční drobné spršce byla obloha hodně zatažená. To ale neodradilo zájemce od prohlídky výstavy o historii sokolského hnutí v obci. Okolo deváté hodiny ranní již první návštěvníci vstupovali do sokolovny, kde byly na podiu na několika panelech a stolech vystaveny dobové fotografie, historické kroniky, účetní a evidenční knihy, diplomy, medaile a jiné artefakty, dokumentující činnost křelovského Sokola i některých jednotlivců. Současně dopoledne v tělocvičně probíhaly ukázky florbalu, a následně stolního tenisu. Velký zájem příchozích byl vyzkoušet si hru s automatickým trenažérem.

Jakoby odměnou za veškerou předchozí přípravu se okolo poledne obloha téměř vyčistila, a tak po 14 hodině za slunečného počasí vyšel, za doprovodu dechovky, od obecního úřadu slavnostní průvod směrem k sokolovně. Tam se již shromáždilo značné množství návštěvníků, očekávajících příchod slavnostního průvodu.

Těsně po 15. hodině starosta T.J. Sokol Křelov, br. Fr. Novotný, zahájil v sokolovně Slavnostní akademii. Privítal významné hosty: br. Zemánka – starostu župy Olomoucké-Smrčkovy, pí. M. Škavronkovou – starostku obce, zástupce Sboru dobrovolných hasičů v Břuchotíně a zástupce T.J. Sokol Hnojice. Ve svém referátě seznámil přítomné se současnou činností jednoty, která eviduje přes 190 členů ve 12-ti oddílech. V současné době je cvičební kapacita sokolovny plně vytížena, některé aktivity bylo nutné přesunout na sobotu nebo neděli. V závěru se zaměřil na úkoly v nejbližší době, což je zajištění dostatečného počtu

cvičitelů pro vzrůstající počet žactva. Dlouhodobým cílem je příprava stavby nové budovy.

Dále vystoupil br. Vejmelka – vzdělavatel jednoty, který se ve svém příspěvku zaměřil hlavně na vznik a počátky sokolského hnutí, a dále přiblížil činnost jednoty v Křelově od jejího vzniku v r. 1909 až po konec 2.světové války. Následovala slavnostní část, kdy byli za svou dlouholetou a obětavou práci v jednotě oceněni tito její členové: sestra Sigrid Linzerová – vedoucí oddílu žen, sestra Zdeňka Špundová – dlouholetá vedoucí oddílu nejmladších dětí, br. Václav Kresa – vedoucí oddílu mužů a starosta jednoty br. František Novotný. Všem oceněným předal pamětní list starosta Župy Olomoucké-Smrčkovy br. Jiří Zemánek.

Po krátké přestávce následovala tělocvičná akademie, kterou připravili náčelník bratr J. Dvořák a náčelnice sestra K. Špundová. V rychlém sledu po sobě vystoupily jednotlivé složky s ukázkou cvičební hodiny a nejrůznějších pohybových aktivit. Jako první se představili nejmladší žáci v počtu 12 dětí, dále pak mladší žačky (jedenáct), starší žačky (devět). Následovala ukázka cvičení rodičů s dětmi, které předvedli naši hosté, cvičenci z T.J. Sokol Hnojice – 4 děti + 4 rodičové. Po nich pokračovali mladší žáci (dvanáct), starší žáci (osm), dále vystoupení členů místního oddílu kickboxingu Kerberos Křelov – 2 dospělí a osm dětí. Ve velmi svižném tempu se pak představily 4 cvičenky z oddílu aerobiku. Dvanáct cvičenek z oddílu žen pak ve svém působivém cvičení předvedlo, že se dá cvičit bez ohledu na věk. Závěr jako téměř vždy patřil vystoupení mužů v počtu devět.

Celá sportovní akademie měla velký úspěch a všichni cvičící i cvičitelé byli odměněni bouřlivým potleskem. Po ukončení slavnostní akademie ještě mnoho přítomných zůstalo v sokolovně a v družném hovoru při drobném pohoštění vzpomínali na svá mladší léta a cvičení v sokole, nebo si na pódiu prohlíželi výstavu dobových fotografií, dokumentů a artefaktů, dokumentující činnost naší křelovské jednoty. Pro značný zájem byla tato výstava otevřena ještě následující den dopoledne do 12 hodin.

I přes pár drobných nedostatků lze tuto ojedinělou akci hodnotit jako úspěšnou a vydařenou, o čemž svědčil ohlas občanů v následujících dnech. Všem, kdo se

podíleli na přípravě a průběhu této akce, zejména členům výboru T.J. Sokol Křelov, patří velký dík.

Osmý říjen, Významný den sokolstva v Křelově.

(T.J. Sokol Křelov, Jindřich Dvořák, cvičitel ml. žáků)

Letos poprvé se naše jednota zúčastnila této velké akce. V hodinách cvičení jsme dětem vysvětlili význam tohoto dne, rozdali červené sokolské kokardy a domluvili se, že na našem rybníce pustíme sokolská světla.

Při setkání v tento den před naší sokolovnou bylo vidět, že děti se na tuto akci řádně připravily. Některé samy, jiné s pomocí rodičů. Ti nejmenší dokonce vyráběli ekologické lodičky v rodinném centru Kaštánek. Společně jsme se vydali k rybníku, kde už nás čekalo také dost dětí a dospělých. Pak jsme napočítali, že máme 75 lodiček, dětí kolem 80 a dospěláků bylo tak 150. Krásná účast.

Počasí nám přálo a lodičky na potměném rybníce byly úžasné. Akce měla velký ohlas mezi přítomnými, a dá se říci, že byla založena i nová tradice. My cvičitelé jsme si řekli, že příští rok tu akci připravíme ještě lépe. Velký dík všem.

Dorosteneční Mistři republiky ve veslování 2019

(Eva Slepíčková, starostka T.J. Sokol Bělkovice-Lašťany)

Naše malá Tělocvičná jednota Sokol Bělkovice-Lašťany má ve své členské základně také členy Veslařského klubu Olomouc. Jsou to Eva Slepíčková, Jana Slepíčková, Jan Paták a Filip Snášel. Své první seznámení s všestranností a vůbec se sportem zahájili v naší jednotě. A naše jednota je také na sportovní dráhu připravila. Ale své významné sportovní výsledky získali už jako veslaři

Veslařského klubu Olomouc. V letošním roce 2019 zahájili své úspěšné tažení na těchto významných veslařských závodech:

Mistrovství ČR na Dlouhé dráze 2019 6.4.2019

4. místo Filip Snášel 1xdci Finále A

Pražské Primátorky 2019 9.6.2019

1. místo Filip Snášel 8+dcí Finále A

3. místo Jana Slepíčková 8+dky Finále A

5. místo Eva Slepíčková 8+žkys Finále A

Mistrovství žactva ve veslování Račice 23.6.2019

4. místo Eva Slepíčková 4xžkys Finále A

2. místo Eva Slepíčková 1xžkys Finále A

1. místo Jan Paták 1xžcis Finále B

1. místo Jan Paták 4xžcis Finále B

Mistrovství dorostu 2019 Račice 30.6.2019

2. místo Jana Slepíčková 8+dky Finále A

3. místo Jana Slepíčková 4-dky Finále A

2. místo Filip Snášel 1xdcí Finále A

1. místo Filip Snášel 8xdcí Finále A

Mistrovství ČR ve sprintu Račice 20.9.2019

1. místo Jana Slepíčková 8+dky Finále A

3. místo Jana Slepíčková 4-dky Finále A

1. místo Filip Snášel 8+dcí Finále A

3. místo Filip Snášel 2xdcí Finále A

Mistrovství družstev ČR Račice 22.9.2019

1. místo Eva Slepíčková 1xžkys Finále B

4. místo Eva Slepíčková 4+žkys Finále A

1. místo Jana Slepíčková 8+dky Finále A

3. místo Jana Slepíčková 4-dky Finále A

6. místo Jan Paták 4xžcis Finále A

5. místo Jan Paták 1xžcis Finále A

1. místo Filip Snášel 8+dcí Finále A

4. místo Filip Snášel 4xdcí Finále A

Jsme na naše mistry republiky dorostence Janu Slepíčkovou a Filipa Snášela oprávněně hrdí. Dělají čest naší jednotě SOKOL Bělkovice-Lašťany, a

také svému Veslařskému klubu Olomouc. Přejeme jim i v příštím roce 2020 úspěch a další cenné kovy.

RŮZNÉ

Benefiční sedmička v Nemilanech

(Jiří Pácl, starosta T.J. Sokol Olomouc-Nemilany)

Akce **Benefiční Sedmička** aneb vzpomínka na kamarády si vzala za cíl připravit pro diváky pohodové odpoledne s hudbou, a díky jejich pochopení a štědrosti získat peníze pro Fakultní nemocnici Olomouc, konkrétně pro Onkologickou kliniku - oddělení dospělých pacientů. Kapely i všichni pořadatelé hráli, zpívali a pracovali bez nároku na honorář.

Benefiční Sedmička se uskutečnila i navzdory velmi nepříznivému počasí. Díky obětavému nasazení pořadatelů byl areál během sobotního dopoledne skvěle připraven k odpolední akci. Stany a přístřešky i záchytné parkoviště, výstava fotografií jednotlivých kapel, i zbrusu nové pódium. Od 14-ti hodin začali přicházet první návštěvníci a přijíždět první účinkující. Hned u vstupu do areálu byli všichni přivítáni u stanu, kde naše sokolky řádně zapsaly všechny přispěvatele Benefiční Sedmičky a jejich finanční příspěvky. Základní částka činila 77 Kč a bylo příjemné zjištění, že spousta příchozích tuto částku velkoryse navýšila... moc děkujeme. Stejný stan sdílela firma Next Reality, která si pro všechny návštěvníky připravila anketní lístky, po jejichž vyplnění byl každý návštěvník zařazen do slosování o poukázky do obchodu se sportovním zbožím. Každý malý návštěvník dostal balonek pro radost.

Když pan zvukař dokončoval nazvučení první kapely, byla místa pod střechou už téměř všechna obsazena! A aby všichni byli řádně naladěni na tu správnou náladu, do ouška jim hrál náš DJ Fifa.

A pak to začalo! Moderátor všechny diváky přivítal, seznámil s důvody vzniku akce Benefiční Sedmička a připomněl jména muzikantů, na které se vzpomínalo a na jejichž počest přišlo zahrát **sedm** skvělých kapel: kapela Bý-Br vzpomínala na svého kamaráda Josefa Džuzka Javůrka a Standu Decibela Eclera, lidová muzika Frgál a kapela Piráti na Jana Teššinyho - Flinta, T.H.S. Brzdaři na Karla Koblihu - Kárčího. K těmto kapelám se ještě připojili Druhey nerw, Valsa BAND a Hubertus. Celé odpoledne i večer to na sokolském hřišti „žilo“ úžasnou atmosférou. Muzikanti hráli i zpívali s obrovskou radostí a chutí, a nebylo divu, že někteří návštěvníci nevydrželi na lavicích a pustili se do tance.

Součástí odpoledního programu byly kovbojské a indiánské soutěže pro děti. Kvůli dešti byly přesunuty do klubovny, ale dětem to nevadilo. Za pomoci „velkých“ kovbojů a indiánů vše zvládly a sladká odměna ještě více rozzářila jejich „bledé tváře“. V klubovně byly zároveň ještě umístěny fotografie z archívů

účinkujících kapel. Příjezd slibovaných hasičů, kteří měli vytvořit pěnu pro děti, byl nakonec odvolán, stejně jako táborák. A tak někdy příště...

Sobotní odpoledne vystoupení tanečnic i tanečníků moderních country tanců. Příjemným zpestřením bylo ještě nečekané vystoupení Country clubu Palonín, který přijel také zahrát pro benefici. Pohodová atmosféra vládla až do pozdních hodin a nikomu se nechtělo domů. A protože někteří hosté měli s sebou své hudební nástroje, tak se ještě zpívalo a hrálo dál.

A výsledek? Během jednoho odpoledne a večera se ze všech zúčastněných stala báječná parta lidí, kteří svým talentem, citem, nesobečností a štědrostí získali nečekaně vysokou částku pro těžce nemocné pacienty. Celková částka z akce činí **34.661,- Kč**. Největším přispěvatelem byla firma **NEXT REALITY z Olomouce**, od níž jsme během akce obdrželi šek v hodnotě **5.000,- Kč** a firma **PAMALU group servis**, která zaslala na účet **4.000,- Kč**.

Na závěr - partneři, kteří finančně podpořili tuto akci: **Rádio Haná, Hospůdka Na sokoláku a firma K-styl, nábytek, interiér.**

Moc a moc děkujeme.

Sametová revoluce roku 1989 a obnovení Sokola (Vilém Klega, Sokol Olomouc)

Sokolové, celý náš spolek, patřili samozřejmě k těm, kteří v průběhu letošního roku, zvláště v jeho závěru, si se zadostiučiněním připomněli kulaté, relativně vysoké, třicáté výročí pádu komunistického režimu v naší vlasti. Konec vlády jedné strany umožnil také obnovení našeho spolku, svobodné, svéprávné, tradiční, o národ a stát zasloužilé tělovýchovné organizace.

Prakticky hned po 17. listopadu 1989 se aktivizovali, především v Praze, nejagilnější „staří“ sokolové. Sdružili se do dělné skupiny, ustavili „Přípravný výbor Sokola“, který svolal do Prahy na 7. leden 1990 ustavující sjezd Československé obce sokolské. Učinil tak první kroky k obnovení Sokola.

Obnovený, ušlechtilými demokratickými a vlasteneckými idejemi se řídící Sokol, na nichž Miroslav Tyrš se svými nejbližšími spolupracovníky založil a budoval český národní tělocvičný spolek, se na přelomu let 1989 a 1990 stal

jednou z nejnadhšenějších institucí, jež pomáhala navrátit postupně naši společnost do rodiny svobodomyšlných, demokraticky žijících národů.

Z Olomouce, tradičního sokolského centra bývalé sokolské župy, se onoho památného obnovovacího sjezdu 7. ledna 1990 zúčastnilo jedenáct sokolů a sokolek, v podstatě spontánně. Z popudu sjezdu pak vzniklo, tak jako v jiných okresech, „Občanské fórum Československé obce sokolské okresu Olomouc“, a to už 10. ledna. Fórum svolalo na 22. leden „Sraz Sokola okresu Olomouc“. Konal se v olomouckém Slovanském domě. Zúčastnilo se ho na základě vlastního zájmu 227 členů předúnorového Sokola, 52 delegovaných zástupců odborů základní a rekreační tělovýchovy ČSTV z některých jeho tělovýchovných jednot a několik dalších zájemců. Sraz měl bouřlivý průběh vyvolaný obecně pojatou kritikou ze strany některých organizátorů srazu namířenou směrem k těm tělovýchovným pracovníkům, kteří se v předlistopadové tělovýchově, případně i mimo ni, výrazně angažovali prokomunisticky.

Ale pokračující iniciativa těch neaktivnějších vedla k tomu, že se 25. ledna podle pokynů sokolského ústředí sešel, rovněž jako jinde, „Přípravný výbor Sokola okresu Olomouc“, který měl usilovat o ustavování sokolských tělocvičných jednot a o jejich začlenění do ČOS. To se dělo. Dne 9. dubna pak vznikl „Okresní výbor Sokola Olomouc“ a „Přípravný výbor...“ zanikl. V únoru 1991 se všechny „Okresní sokolské výbory“ v celém Československu změnilly v tradiční župy, v našem případě Sokolskou župu Olomouckou-Smrčkovu, která v současné době sdružuje 33 sokolských tělocvičných jednot.

Největší těžkosti při obnovování autentického Tyršova Sokola představovalo ustavování původních sokolských jednot a získávání starého i nového členstva. Stejně těžké bylo naplňování restitučního zákona č. 173/1990 Sb., který umožnil vrácení sokolského majetku, zvláště sokoloven, těm jednotám, jež se staly součástí ČOS. Tak např. Sokolu Olomouc byla sokolovna a přilehlé parcely, a to ne všechny, vráceny až po čtyřech letech. A nejstarší, zakladatelské jednotě – Sokolu pražskému – rovněž až po čtyřech letech! Tak úporná byla snaha starého i nového ČSTV zadusit legitimní existenci znovu vzkříšeného Sokola. A ještě sokoly osočovat a pomlouvát, že jim jde jen o majetek – protože chtěli zpět to, co jim bylo ukradeno a co potřebovali pro svou tělovýchovnou a kulturně společenskou činnost.

Neumdlévající prací, vzdor všem překážkám, které mu stoupenci odstraněného komunistického režimu a komunistické ideologie kladli do cesty, se Sokol znovu „postavil na nohy“ a zaujal v naší společnosti místo, které mu vzhledem k jeho zásluhám o národ a stát patří. V nových politických, ekonomických, sociálních, kulturních podmínkách novodobé společnost a se zřetelem k současnému životnímu stylu uskutečňuje Sokol modernizovaný obsah tělocvičných a sportovních aktivit i aktivit kulturně společenských při respektování tradičních charakteristických rysů Sokola a sokolské ideologie – demokratické, humanitní a vlastenecké.

Která jednota je mladá už 40 let? No přece ta naše, TJ Mládí Olomouc.

(Zdenka Vičíková, cvičitelka TJ Mládí Olomouc, fotografie: Zuzana Veselá)

Nejprve ale poznámka redakce.

Milí čtenáři, aspoň vy pozornější jistě víte, že čas od času se uskutečňují v naší župě sportovní akce, které organizujeme ve spolupráci s Regionálním centrem ČASPV. Jako typický příklad uvádím akce na úseku pobytu v přírodě. Konkrétně hlavně župní/regionální přebory závodu mládeže v přírodě - Závod zálesácké zdatnosti/Mevědí stezkou. Jedna z neaktivnější tělovýchovných jednot ČASPV v letošním roce oslavila kulaté jubileum svého vzniku. Nedalo nám a požádali jsme naše kamarády, aby nám při té příležitosti o sobě něco napsali...

*Článeček bych docela rád nazvat "**Pohled z druhého břehu téže řeky**".*

Dne 9. listopadu 2019 se v tělocvičně ZŠ Nedvědova Olomouc sešla spousta lidí, kteří si přišli připomenout, oslavit kulaté výročí naší tělovýchovné jednoty Mládí Olomouc. Vybírám ze zahajovacích řečí:

- v roce 1979 se začíná zabydlovat nové sídliště F2 v Olomouci, mladí lidé se stěhují do nových bytů, jejich děti začínají chodit do nové základní školy a jejich maminky začínají cvičit v nové tělovýchovné jednotě. Je zařazena do celostátního experimentu sídlištních jednot. A tak některé plochy mezi domy dostávají koše na basket, pingpongový stůl, sloupky na volejbal,...
- brzy se utvoří bezvadná parta cvičitelů, někteří přešli z jiných TJ, někteří jsou nově vyškoleni. Za všechny chci jmenovat Helenku Šiškovou, současnou předsedkyni TJ, bez které bychom možná ani nevznikli. Za krátkou dobu už cvičí všechny složky od předškoláků po dospělé, funguje oddíl házené, volejbalu, karate, turistiky, kondiční kulturistiky...
- sídliště „odrustá“, mění se životní styl jeho obyvatelstva, hlavně dětí, a tak některé složky pomalu mizí. Dnes máme asi 200 členů, zhruba polovinu tvoří rodiče a děti a předškoláci...
- jednota je proslulá kvalitními cvičitelkami, které jsou na vysoké odborné úrovni, neustále se vzdělávají, působí často jako lektorky v regionu i kraji, a hlavně mají úžasné lidské kvality!
- akce, které byly, jsou (a další nové určitě budou): Cvičí celá rodina, Hubneme do plavek, Závod míru pro děti, letní tábory, společenské plesy, víkendové pobyty i jednodenní výlety, drakiády, dětské karnevaly,...

Co říci na závěr? To, co se říká všem oslavencům. Naše milá tělovýchovná jednota. Přejeme Ti (nebo přejeme si) hodně zdraví, nemyslím tím jen osobní zdraví každého z nás, ale ať se Tvoje zdravé jádro nezmenšuje, naopak,

ať stále roste. Hodně štěstí při získávání nových členů a cvičitelů! Hodně peněz, ty jsou nezbytné! A hodně radosti. Ať všichni, kteří k nám chodí cvičit, mají radost z kvalitního pohybu mezi prima kamarády, a ať, teď to bude znít trochu pateticky, mají pocit hrdosti, že patří do naší Tělovýchovné jednoty Mládí Olomouc!

***Příjemné prožití Vánoc
a všechno nejlepší v novém roce 2020
přeje všem čtenářům
redakce Župního zpravodaje***

Česká obec sokolská se věnuje výchově harmonické osobnosti po stránce tělesné i duchovní a klade přitom důraz na stránku mravní. Cílem je zdraví a prostředkem je sokolská všestrannost se širokou nabídkou sportů. Sokolskou myšlenku nabízí ve prospěch naší demokratické společnosti i k mezinárodní spolupráci.

Vydává: Předsednictvo výboru Sokolské župy Olomoucké – Smrčkovy
pro vnitřní potřebu

Odpovědný redaktor: Luboš Toušek
Uzávěrka tohoto čísla byla: 10. 12. 2019
Uzávěrka příštího čísla je: 10. 3. 2020

Do tohoto čísla přispěli: J. Dvořák, V. Klega, J. Pácl, R. Páclová, J. Pechová,
E. Slepíčková, L. Toušek, J. Vejmelka, Z. Veselá,
Z. Vičíková

Župní kancelář: Olomouc, Rooseveltova 34; 779 00
tel.: 773 659 872;
e-mail: zolomoucka@seznam.cz, <http://www.sokol-zupaolomoucka.cz>

Vyhrazené hodiny župní kanceláře pro styk s jednotami:

pondělí, středa:	15 – 18 hod.
úterý, čtvrtek:	9 – 12 hod.
pauza na oběd:	12 – 12.30 hod.